

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkblad – Evangelisk – lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad – Den Evangelisk lutherske bekjennelseskirke
Nr 1. 2014 årgang.18.

"Jesu tomme grav", Askim kirke 2001 av Hage Aasmundtveit-

GRATIA

Utgis av:
Den Evangelisk
Lutherske Bekjennelseskirke/
Evangelisk-lutherska
bekännelsekyrkan

Redaksjonssekretær:
Gunnar Hjorthaug
gunnar.hjorthaug@icloud.com

Kirkestyret:

Asbjørn Hjorthaug, formann/ordf.
Jan-Erik Andersson, kasserer/kassör
Tlf: 0431/430165,
Åke Malander.
Nils Svensson.
Bo Byström.
Kirkestyrets adr: Rugdeveien 3
N-1823 Knapstad. Tlf/fax: 69 92 11 32
Kyrkans sv. bankgironr 5633-5136
Kirkens no.bankkontonr.
1135.10.53102

Menigheter/Församlingar:

S:t Matteus ev luth förs., Uppsala

Kh Åke Malander,
Åkerlänna 40
S-743 71 Björklinge,
Tlf 018/ 356235
ake.malander@telia.com

S:t Johannes ev luth förs., Yxenhult

Församl. ordförande: Nils Svensson
Yxenhult 7510
280 40 Skånes-Fagerhult
Tlf/ 070-5559483
Nils.josef.svensson@gmail.com

S:t Andreas ev.luth förs., Skellefteå

Kh Åke Malander,
Fäbodgatan 34, S-931 56 Skellefteå,
ake.malander@telia.com

Den lutherske menighet, Knapstad

Mprest Asbjørn Hjorthaug
Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad
Tlf/fax 69 92 11 32
asbj.hjorthaug@gmail.com

Lov og evangelium

Bibelen inneholder to hoveddeler: Lov og evangelium. Loven er sammenfattet både i 10 Guds bud og det dobbelte kjærlighetsbud. Loven underviser oss om Guds vilje og om hva vi skal gjøre og ikke gjøre. På grunn av syndefallet og vår syndige natur, klarer vi ikke å leve slik Gud vil at vi skal leve. I utgangs-punktet er vi forlagt. Om vi forsøker med egen hjelp å gjøre noe for å bli godtatt av Gud, så vil vi mislykkes og komme tilkort. Evangeliet underviser oss om Guds kjærlighet til oss, og handler om hva Jesus Kristus har gjort for oss slik at vi ved troen kan få evig liv. Loven må likevel forkynnes. Den skal avsløre vår synd og være et speil som viser oss at vi er syndere og vårt behov for en frelser. (lovens andre bruk) Den som er blitt overbevist og sønderknust av loven skal få høre evangelium; hva Jesus Kristus har gjort for alle mennesker. Budskapet om Jesu Kristi stedfortredende gjerning for alle og for den enkelte, skaper ved Den Hellige Ånd: tro, trøst og evig liv. Videre skal loven også forkynnes for at Guds vilje skal skje i samfunnet m.h.t. grove brudd menneskene imellom (lovens første bruk). Loven skal videre være en rettesnor for de troende. En oppfordring til å leve det kristne livet; det Kristus har frikjøpt oss til. (lovens tredje bruk) Joh.1:17, 3:16, Rom.3:19-31, 5:12, 5:20-21, 7:7-13, 8:33-34, 10:4, Ef.2:8-9, Gal.3:1-2, 10,24,26,5:4, 1Joh.1:8

Rettferdiggjørelse ved tro

Alle mennesker har synd. Synden stenger all forbindelse med Gud og fører mennesket til evig forlappelse. Kristus har gjennom sitt liv og sin død på korset ordnet en frelsesvei for alle mennesker. Med Jesu død, soningsoffer og oppstandelse ble frelsesverket en gang for alle fullført. Menneskets synd var sonet, og alle menneskene var erklært rettferdige for Gud. Dette var en objektiv handling ovenfor menneskene som Gud gjorde for hele verden.

Det er Gud som handler og rettferdiggjør, derfor kalles dette den objektive rettferdiggjørelsen samtidig som det er en allmenn rettferdiggjørelse. Vi frelses altså ved Jesu Kristi rettferdighet som ligger utenfor oss. Frelsen blir i Bibelen også benevnt som forsoning, rettferdiggjørelse eller tilgivelse. Alle mennesker er av Gud blitt erklært rettferdige i og med Kristi frelsesverk for nesten 2000 år siden. Evangeliet bringer oss dette gledens budskap om hva Kristus har gjort for oss og at Han gir oss dette gratis av bare nåde. Den som tror dette, har del i det. Evangeliet bringer dette livgivende budskapet i Guds ord, i Bibelen og i sakramentene, dåpen og nattverden. De mennesker som fortrøster seg på Kristus som sin frelser, har del i det nye livet og står rensert og erklært rettferdig for Gud uten egen medvirkning.

De derimot som ikke tror dette hele og fulle evangelium, men som forkaster dette, blir fortsatt i sine synder, og har ikke del i Guds frelse. De står under Guds vrede. Rom.3:19-31, 4:25, 5:18-19, Ef.2:8-9, 2Kor. 5:19 1Joh.2:2,3:36,5:10-12. Den augsburgske bekjennelsen artikkel IV.

Gunnar A. Hjorthaug

Jesaja - räddningen från ondskan

Jesajabokens senare del talar till oss om Guds folks befrielse från fångenskapen i Babel och från ondskan. Liksom i Egypten en gång, hålls människor fångna och kan inte göra sig fria på egen hand.

Befrielsen från Babel, kapitel 40-48

Perserkungen Kores utvidgade från mitten av 500-talet [f.Kr.](#) sitt rike över hela nuvarande Mellanöstern. År 539 erövrade han Babel och därmed var fångenskapen slut och judarna fria att återvända till sitt land. Men perserkungen var bara ett redskap för Guds plan, inget mer. Hans insats förebådar i Jesajas bok Guds verk genom en som är Herrens *tjänare* i en särskild bemärkelse. Han kallas ”min utvalde som jag har kär”, och han har ett särskilt uppdrag: ”Jag har låtit min Ande komma över honom; han ska föra ut rätten till folken” (42:1).

Frälsningen från synden, kapitel 49-57

Innan han ens är född, har tjänaren av Gud fått till uppgift att ”föra Jakob tillbaka” (49:1,5). Inte bara Israel ska räddas, utan alla folk: ”Jag ska sätta dig till ett ljus för hednafolken, för att min frälsning ska nå över hela jorden” (49:6). Samtidigt som tjänaren handlar med Israel tilltalas han med namnet Israel. Det heter: ”Han sade till mig: ’du är min tjänare Israel’” (49:3). Vem är den här tjänaren?

I kap 50:4-6 sägs att tjänaren måste lida: ”Jag lät dem pryglå min rygg mig, och slita mig i

skägget. Jag gömde inte ansiktet för hån och spott” (50:6). Likheten med passionsberättelsen i evangelierna är slående. Att tjänaren träder fram i jag-form säger att han är en person och att han har en gudomlig uppgift.

Tack var tjänaren slipper folket straff, de blir friköpta: ”Ni har blivit sålda för intet, och utan betalning ska ni bli friköpta” (52:3). Nu kommer glädjebudbäraren – evangelisten – man hör fotstegen: ”Härligt ljuder på bergen budbärarens fotsteg, han som bär bud om fred, bär fram ett gott budskap, förkunnar frälsning” (52:7).

I kapitel 53 målas tjänarens lidande för våra ögon. *Se, min tjänare ska ge insikt. Han ska bli upphöjd, upphöjt och mycket hög.*

Många översätter ”ha framgång” men ”ge insikt” eller ”handla klokt” passar bättre tjänarens profetiska uppgift. *Alltså, vanställd mer än någon människa ingen människa lik, så bestänker han många folk.* De flesta översättningar säger att tjänaren ”väcker förundran”, i stället för ”bestänker”, men ordet betyder vanligen ”rena genom bestänkning”. *Som en späd planta sköt han upp inför honom.* Orden för tanken till ”telningen” i Jes 4:2. *Föraktad var han, övergiven av människor, en smärtornas man, van vid lidande – en som man vänder bort ansiktet från, föraktad och utan värde för oss.* En gammal judisk tolkning säger att tjänaren var spetälsk. I själva verket tog han på sig vår sjukdom. *Men det var vår sjukdom han bar, våra plågor han led, när vi trodde att han var plågad, slagen av Gud och pinad.* Matteus 8:17 säger att Jesus tog på sig människors lidande när han botade dem. *Han blev genomborrad för våra brott, han var krossad för våra synder – ”genomborrad” ligger närmare hebreiskan än ”sårad”. Med orden ”för våra brott”, menas människans avfall Gud och följarna av detta. Straffet för vår frid låg på honom, och genom hans sår är det botat för oss. Vi, heter det, gick alla vilse som får, men Herren lät vår skuld drabba honom”. Tjänarens lidande får en förklaring: *Min tjänare, den rättfärdige förklarar de många rättfärdiga, i det att han bär deras skuld.* Tjänaren vinner alltså seger genom att offra sig: *Därför delar**

jag ut åt honom de många som byte; de mäktiga ska han få som rov, eftersom han utgav sitt liv i döden och räknades bland förbrytarna, han som bar de många skuld och trädde in för syndarna.

Uttrycket ”de många” är ett uttryck för alla människor. Att han ”trädde in för syndarna” betyder att han tog på sig deras sak.

Omedelbart efter skildringen av tjänarens offerdöd, vänder sig profeten till folket med orden: ”Jubla, du ofruktsamma, du som inte har fött barn” (54:1). Vi tänker på Sara som var ofruktsam men som genom löftet blev mor till hela Guds folk (jfr i Gal 4:27). Inbjudan gäller alla: ”Kom alla ni som törstar, kom hit och få vatten; de som inga pengar har, kom köp säd och ät!” (55:1).

Guds rike förkunnas, kapitel 58-66

Så kommer ljuset till Guds folk: ”Res dig, stråla i ljus, ty ditt ljus är här; Herrens härlighet går upp över dig” (60:1). Något har hänt, som gör att man samlas och kommer fjärran ifrån på kameler med guld och rökelse (60:5-6). Den slutliga befrielsen är kommen: ”Herren Guds Ande är över mig, ty Herren har smort mig att förkunna glädje för de olyckliga, ge de i hjärtat krossade bot, ropa ut frihet för de fångna, lösa de bundnas band, att predika ett nådens år från Herren” (61:1-2).

Mats Eskhult

Improperierna

Herrens godhet-vår otacksamhet

Vad är Improperierna? Det är en gammal växelsång, kanske ända från 800-talet, som kan beskrivas som Herrens förebråelser mot sitt folk, mot sin kyrka, ja mot oss alla.

Namnet kommer av ett latinskt ord som betyder just *förebråelser*. Improperierna ingår traditionellt som en tung del i Långfredagens gudstjänst, då man oftast inte använder högmässans ordning, utan Långfredagen har sina egna två gudstjänster, helt centrerade kring en enda sak: korset och gravläggningen. De finns i lite olika versioner både vad text och melodier beträffar. De kan sjungas växelvis på enkla gregorianska melodier och de finns som körverk och därvid tänker man nog främst på Palestrinas underbara version. En modern variant finns i Luthersk Psalmbok (Landskrona 1991, Bokförlaget Reformatio), där de ingår som nr 869 och har blivit en ordinarie församlingspsalm, alltså utan någon komplicerad växelsång. Där finns dock även en liturgisk version sådan vi är mer vana vid den, nr 149.

Vad innehåller Improperierna, vari består dessa förebråelser? De

består av relativt korta verser eller strofer uppbyggda kring motsatsen mellan Herrens godhet och vår otacksamhet. Första halvan framställer exempel på Guds handlande, andra halvan kontrasterar mot detta vad Herren fick röna från människornas sida. Den yttre handlingen är tagen från det gamla förbundets frälsningshistoria med utgångspunkt från räddningen ur Egypten, hur Herren fört sitt folk ut ur trälomslandet och in i löftets land, och mot detta ställs Kristi pinas historia. På så sätt träffas vi av lagens obarmhärtigt avslöjande ljus. Det som här beskrivs, det som hände med gamla förbundets människor, är ett allmängiltigt skeende och kan och ska tillämpas av Gud folk i alla tider. Han kallade sitt folk ut ur Egypten, han har kallat oss ut ur världen och in i den älskade Sonens rike, han har fött oss på nytt och gjort oss till Guds fria barn.

Och vi då? Vi representeras av Hannas och Kaifas och av folkskaran som skrek: Korsfäst, korsfäst, och av Pilatus och de romerska soldaterna. Ty det var för våra missgärningars skull han var slagen, det var våra synder som förde honom till korset.

Tyvär finns också en mörk baksida med Improperierna. De har ofta missbrukas till antisemitism och judeföröjelser. Om man inte förstår eller inte vill ta till sig Guds domsord och tillämpa det på sig själv, då kastar man över det på någon annan eller några andra. Denna trista antisemitism som följt oss genom århundradena härrör till någon del från den motsättning som uppstod mellan judendomen och det nya, evangelium om Jesus från Nasaret, dvs kristendomen, men mest är det nog ändå att betrakta som en social och kulturell företeelse ("Dom är inte som vi"), varje samhällsgemenskap tycks ha något dunkelt behov av att ha en urskiljbar minoritetsgrupp som kan fungera som

syndabockar.

Ska vi då sluta att sjunga Improperierna?

Varje år höjs ju röster att vi ska avstå från

"detta antisemitiska aktstycke".

Nej, det behöver vi inte göra, men vi måste kraftfullt avvisa missbruket och lyfta fram och bejaka vad Improperierna verkligen vill säga oss.

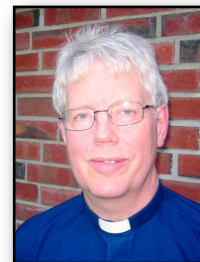
När vi här hör Herrens förebråelser så talar de till oss lagens bittra sanning. Just sådana är också vi, våra hjärtan är desamma som deras. Vår mun blir tillstoppad, vi står alla med samma omätliga skuld inför Gud. Men, orimliga budskap, just genom det som här sker: "du har rest korset åt din Frälsare", så har också alla blivit friköpta genom hans blod.

**Från korset förkunnar han:
"Det är fullbordat."**

Utrymmet räcker inte till för att här gå in och exemplifiera och beskriva detaljerna. Var och en uppmanas istället att själv gå till Luthersk Psalmbok (eller annan källa) och läsa eller sjunga dessa innehållsmättade verser – åtminstone på Långfredagen.

Helige Herre Gud, helige starke Gud, helige Odödlige, förbarma dig över oss.

Åke Malander

Stå opp og et

1.Kongeb.19,7

Profeten Elias har kommet ned fra fjellet Karmel hvor han har kjempet mot Baals profeter. Han har bevist for alt folket at Abrahams, Isaks og Israels Gud er den sanne Gud. En mektig opplevelse for profeten. Men det kom en «dagen derpå».

Han blir forfulgt av Jesabel som vil drepe ham. Elias rømmer ut i ørkenen, hvor han setter seg under en gyvelbusk, og ønsker seg døden:

«Ta nå mitt liv, Herre, for jeg er ikke bedre enn mine fedre». Han sovner til slutt der under gyvelbusken.

Men en engel vekker ham og sier: «Stå opp og et!» Han får se en kake stekt på hete stener og en krukke med vann. Han spiser og drikker og legger seg ned igjen overveldet av tretthet.

Han har tydeligvis ikke spist opp alt som var laget til for ham for engelen kommer enda en gang og sier:

«Stå opp og et, ellers blir veien deg for lang!»

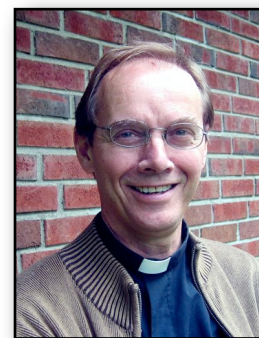
Han sto opp og åt og drakk, og «styrket ved denne mat, gikk han førti dager og førti netter, til han kom til Guds berg, Horeb.»

Stå opp og et, ellers blir veien deg for lang!

Dette kan stå som et bilde både å «ete Guds ord» og ta imot nattverdets sakrament.

Guds ord

Bibelen inneholder mange formaninger og oppmuntringer til å ta til seg næring fra Guds ord: «La Guds ord bo rikelig hos dere.» Kol. 3,16 «Til Ordet og til vitnesbyrdet! Derksom de ikke taler i samsvar med dette ord, så er det ingen morgenrøde for dem!» Jes. 8,20.

Guds ord blir også sammenliknet med mat: «Jeg fant dine ord og jeg åt dem og dine ord var til fryd for meg,» sier profeten Jeremia (Jerem 15,16).

En av Guds profeter ble ved en anledning bedt om bokstavelig talt å ete bokrullen med de profetiske ord.

Hvorfor er det så viktig å ta til seg av den åndelige mat - Guds ord? Jo, fordi der taler Gud til oss. Der åpenbares Guds vilje i loven og hans nåde i evangeliet. Og vi trenger å høre begge deler. Hvis vi ikke hører loven, kan vi begynne å innbille oss at vi er gode nok som vi er eller lage våre egne «lover», følge det som er vanlig i tiden.

Hører vi ikke evangeliet, begynner vi lett å tro at Gud ikke handler med oss i nåde, men etter fortjeneste. Vi tror at vi må tilfredsstille Gud med våre egne gjerninger. At Gud er oss nådig for Jesu skyld aleine, at vi har syndenes forlatelse i hans navn uten at vi har fortjent det, det veit vi bare ut fra Skriften.

Derfor trenger vi stadig på nytt å ete hans ord, for ikke å komme inn på lovgjerningenes og lovtrelldommens vei. Vi trenger

Guds ord som det rette korrektiv om hva sann kristendom er. Vi trenger Guds ord som den rette og sanne åndelige mat.

Nattverden

Også som bilde på nattverdens herlige måltid kan denne formaningen stå:

«Stå opp og et eller blir veien deg for lang». Jesus ville at vi skulle feire nattverden ofte: «Så ofte som dere eter det, gjør det til min ihukommelse».

De hellige sakramenter skal «vekke og styrke troen hos dem som bruker dem» leser vi i våre bekjennelsesskrifter. Og den styrke og kraft som ligger i nattverdsmåltidet ville ikke vår Herre og Frelser at vi skulle få bare en sjelden gang, men ofte. Derfor feiret

de første kristne nattverden hver søndag. «På den første dag i uken var vi samlet for å bryte brødet» (Ap.gj.20). På Luthers tid ble nattverden feiret alle helligdager: -- «hos oss blir det holdt messe hver helligdag og også på andre dager, dersom det er noen som vil bruke sakramentet, der sakramentet blir gitt til den som ber om det».

I nattverdens sakrament får vi ete og drikke Herrens legeme og blod til syndenes forlatelse, vi blir inderlig forenet med ham som grenene med vintreet. Nattverden blir også kalt «udødelighetens legemiddel». Vi skal ikke dø, men leve evig. «Likesom Kristus har stått opp og lever evig, skal alle som fortrøster seg til ham, arve evig liv», heter det i vår nattverdsliturgi.

Nattverden fra Dores bildebibel

Regelmessige åndelige måltider

«Stå opp og et.» I dette ligger det en formaning og oppmuntring til gå regelmessig til høymesse, hvor vi får ete og drikke Herrens legeme og blod, delta i bibelstudier, til å lese Guds ord aleine eller sammen med andre ved morgenbønn og kveldsbønn.

«Da sto han opp og åt og drakk. Og styrket ved denne mat gikk han... til han kom til Guds berg, Horeb», 1. Kongeb 19,8.

Guds ord gir oss den kraft vi trenger for å fortsette vandringen, en vandring som ikke alltid er lett. Salmisten uttrykker det slik:

«Det er min trøst i min elendighet at ditt ord har holdt meg i live». Salme 119,50.

Sigmund Hjorthaug

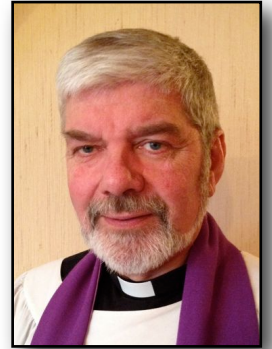
Hvis dere blir i mitt ord

«Hvorfor skjønner dere ikke det jeg sier? Fordi dere ikke tåler å høre mitt ord!» Joh 8,43
Det er Jesus som kommer med dette utsagnet. Han er ved tempelet og fører en skarp dialog med jøder og fariseere. Jesus er direkte og utfordrerne.

Fariseerne får virkelig prøvd ut sine tanker, læresetninger og falske skrifttolkninger. I hele kapittel 8 kan du lese hvordan de kommer til kort i sak etter sak. Ikke å undres på at de ble sinte og gikk med onde tanker om å få han av veien for folket som flokket seg om han. Men hva er det som gjør at de ikke forstår hva han sier? Jesus har levd i mellom dem. Han har undervist dem i Guds ord. Han har helbredet syke, blinde har fått syn, lamme kan igjen gå, døve får hørsel. Han har bare gjort folk vel. Men likevel: *«Hvorfor skjønner dere ikke det jeg sier?»* Han svarer selv: *«Fordi dere ikke tåler å høre mitt ord!»* De lukker ører og hjertet til for hva Jesus sier. De tviholder fast på sin egen overbevisning og framfører hele tiden sine egne argumenter.

Denne uka har det høyeste organ i Den norske kirke, kirkemøtet, vedtatt med knapt flertall at likekjønnede par ikke skal få anledning til å gifte seg i kirken. Ekteskapet skal slik Skriften sier det, forbeholdes mann og kvinne. En beslutning som er sann og rett. Bibelen kjenner bare til ekteskapet som en forening mellom en mann og kvinne, alle andre seksuelle forbindelser omtaler Bibelen som synd. Synd skal ikke velsignes, men fordømmes. Dette har ført til mediastorm uten like. I kanaler og aviser uttrykker alle sin forferdelse, latterliggjør og håner de som våger å framheve Guds ord slik det

står. Folk rister på hodet, truer med sanksjoner, protesterer osv. Prester roper ut at dette er brudd med kjærlighetsbudet i Skriften for det er overordnet alt.

Hva skjer? Det naturlige menneske tåler ikke å høre Guds ord. De blir sinte og aggressive.

Når de ikke tåler det, lukker de også sine ører for det. Det handler ikke om å forakte et menneske eller se ned på det fordi det ikke følger det 6. bud. Gud hater synden, men elsker synderen. Da Jesus kom til tempelplassen denne morgenen kom de til han med en kvinne som var grepet i hor. Jesus gir klar beskjed til fariseerne at den som selv er uten synd og skyld kan få kaste den første steinen. Ingen var tydeligvis uskyldig. De ruslet vekk en etter en. Jesus sier til kvinnen at han heller ikke vil fordømme henne. Hun fikk beskjed om å gå, men samtidig en oppfordring om å slutte å synde.

Her gjelder som Jesus å ha to tanker i hodet på en gang. Synden skal fordømmes, men synderen skal ivaretas med stor omsorg, tålmodighet og kjærlighet. Fariseerne og de skriftlærde gikk vekk fra Jesus. De tålte ikke hans ord. De tålte ikke lovens ord og gikk vekk. Dermed hører de ikke hva Jesus har å si. Da skjønner de heller ikke hvorfor han er blant dem. De blir aggressive når han sier at han er Guds sønn. De vil ikke høre hvordan profetenes ord oppfylles i og med Jesus. Jesus er klar i sin tale. *«Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre det deres far ønsker.»* Det er forklaringen. Vi er alle syndens barn. Vi må få våre øyne og ører åpnet slik at vi hører og ser hva Jesus til oss i sitt ord. Djevelen sier Jesus, han er han er *«en løgner og løgnens far»*.

Når Jesus så forteller dem sannheten, så tror de selvsagt ikke fordi de ikke kjenner det som er sant og rett. Kraftige reaksjoner fra de som ikke vil høre hva Guds ord sier er ikke noe nytt. Da Stefanus skulle steines ropte han ut at han så Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd, Da holdt fienden

hans seg for ørene og skrek. Slik virker loven. Loven knuser og slår oss ned. Det er den eneste måten Gud kan få oss til å se evangeliet. Han har gjort alt for oss.

I dåpen ble vårt gamle menneske druknet. Gud grep inn og ved den Hellige Ånd fikk vi stå opp til et nytt liv, med ny hørsel og nytt syn. Nå ser vi det vi ikke før så. Hører vi det vi ikke før hørte. Nå har vi fått åpenbart den hemmelighet om frelsen, som

“Hvis dere blir i mitt ord, er dere mine disipler”- Dores bildebibel

vi selv strevde med å finne fram i ved egne gjerninger. Nå ser vi forskjell på sannhet og løgn. Johannes så inn i den tomme graven. Der lå klærne sammenrullet og graven var tom. Det står at han så og trodde. Slik er det med Guds ord. Når loven får gjøre sitt, da hører jeg hva Ordet sier.

Mange er mest opptatt av å høre hva alle andre sier og hva meningsmålingene sier. Vår kirkes fremste oppgave er å gi mennesker Guds ord og dele rett

mellom lov og evangelium.

Det er å forkynne jul og påske som en helhet. Gud ble menneske og gikk inn i våre kår, levde vårt liv, tok på seg vår straff og døde vår død. Han betalte alt vi skylte. Han gjorde oss gjeldfri og skyldfri. Han rettferdiggjorde oss for Gud.

Dette skal jeg ved troen få ta i mot og takke for.

«Jesus sa da til de jødene som var kommet til tro på ham: "Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler. Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri.»

Joh 8,31-32

Bli stille innfor langfredagen der loven taler på sitt sterkeste. Det var din død han tok. Det var din byrde han bar. Så får du ta del i evangeliets jubelsang påskedagen: Han lever, vår Frelser er sannelig oppstanden. Gud være takk.

God påske.

Asbjørn Hjorthaug